

PONEDJELJAK — 20.01.2025. 18.00 sveta Misa	ČETVRTAK — 23.01.2025. 18.00 sveta Misa
UTORAK — 21.01.2025. <i>Sveta Agneza, dj. i m.</i> 18.00 sveta Misa	PETAK — 24.01.2025. <i>Sveti Franjo Saleški, b. i n.</i> 18.00 sveta Misa
SRIJEDA — 22.01.2025. 08.00 sveta Misa	SUBOTA — 25.01.2025. Obraćenje sv. Pavla, ap. blagdan 17.30 sv. Krunica / sv. Ispovijed 18.00 sveta Misa

NEDJELJA – 26.01.2025.: III. NEDJELJA KROZ GODINU

10.30 ŽUPNA SVETA MISA

11.30-17.30 cjelodnevno Euharistijsko klanjanje
17.30 završetak Euharistijskog klanjanja

18.00 SVETA MISA

ŽUPNI URED JE OTVOREN: PETAK, 24.01.2025. OD 10.00 DO 12.00 SATI

MISNE NAKANE KROZ OVAJ TJEDAN:

20.01.	+ Miko i Kate	24.01.	+ Vesna Mavar
21.01.	+ Gordan Brusić	25.01.	+ Mare Kukolj
22.01.	+ Dubravko Kirinčić	26.01.	10.30: PRO POPULO (za narod) 18.00: po nakani
23.01.	+ Irena		

župni ured Rođenja BDM, Placa 3, HR 51512 Njivice
odgovara: vlč. M^o Josip Vidas, župnik
tel: 051/846-163 e-mail: info.zupanjivice@gmail.com
web adresa: www.zupa-bdm-njivice.hr
ERSTE račun: HR62 2402 0061 1001 2256 9

LISTIĆ ŽUPE NJIVICE 19.01.2025.

II. NEDJELJA KROZ GODINU

Godina: XII
Broj: 656

Iz Evanđelja po Ivanu: (Lk 2,1-12)

U ono vrijeme: Bijaše svadba u Kani Galilejskoj. Bila ondje Isusova majka. Na svadbu bijaše pozvan i Isus i njegovi učenici. Kad ponesta vina, Isusu će njegova majka: »Vina nemaju.« Kaže joj Isus: »Ženo, što ja imam s tobom? Još nije došao moj čas!« Nato će njegova mati poslužiteljima: »Što god vam rekne, učinite!« A bijaše ondje Židovima za čišćenje šest kamenih posuda od po dvije do tri mjere. Kaže Isus poslužiteljima: »Napunite posude vodom!« I napune ih do vrha. Tada im reče: »Zagrabite sada i nosite ravnateljju stola.« Oni odnesu. Kad okusi vodu što postaje vinom, a nije znao odakle je – znale su sluge koje zagrabile vodu – ravnatelj stola pozove zaručnika i kaže mu: »Svaki čovjek stavlja na stol najprije dobro vino, a kad se ponapiju, gore. Ti si čuvao dobro vino sve do sada.« Tako, u Kani Galilejskoj, učini Isus prvo znamenje i objavi svoju slavu te povjerovalaše u njega njegovi učenici. Nakon toga siđe sa svojom majkom, s braćom i sa svojim učenicima u Kafarnaum. Ondje ostadoše nekoliko dana.

Riječ Gospodnja.

ISUS UČINI PRVO ZNAMENJE U KANI GALILEJSKOJ.

Molitvena osmina za jedinstvo kršćana, u sjevernoj se Zemljinoj hemisferi tradicionalno slavi od 18. do 25. siječnja. Te je datume još 1908. predložio o. Paul F. Wattson kako bi obuhvatio razdoblje između blagdana Katedre svetoga Petra (nakon liturgijske reforme u Katoličkoj crkvi slavi se 22. veljače) i blagdana Obraćanja svetoga Pavla. Ta dva datuma stoga imaju i svoja simbolična značenja. Prvi datum naznačuje cilj molitve: svo kršćanstvo u zajedništvu s apostolskim prvakom sv. Petrom, a drugi datum ukazuje na način ili metodu kojom je jedino moguće postići taj cilj: temeljito obraćenje Kristu, svakog kršćanina, u svim kršćanskim zajednicama, obraćenjem kakvo je npr. bilo ono sv. Pavla kod Damaska.

Na južnoj hemisferi, gdje je siječanj blagdano vrijeme, crkve često molitvenu osminu prakticiraju u koje drugo doba godine, najčešće oko blagdana Duhova (kako je to još 1926. preporučio pokret Vjera i ustrojstvo). I blagdan Duhova je također znakovit i bogat simbolikom, budući da je Duh Sveti Onaj po kojem se ostvaruje i vrši svako istinsko i Bogu sukladno jedinstvo. Stoga je preduhovsko i poslijeduhovsko vrijeme također primjereno i za provođenje Osmine, ali i za ponovne molitve za jedinstvo onih koji su Osminu već slavili u siječanjskom terminu.

Začetnik ovog molitvenog pokreta je američki anglikanski svećenik Pavao Wattson sa svojim uradnikom, anglikanskim svećenikom Spencerom Jonesom. Pavao Wattson je pripadao takozvanom oksfordskom pokretu u Anglikanskoj Crkvi, ko i je bio sklon zbližavanju s Rimom. Na njegov su poticaj godine 1908., u okviru američke Anglikanske Crkve, po prvi puta organizirali ovu osmodnevnu molitvu za jedinstvo kršćana.

Ubrzo nakon toga Pavao Wattson je, zajedno s muškom i ženskom redovničkom zajednicom, koje je već prije bio osnovao, pristupio Katoličkoj Crkvi. Otada se ova osmina počela širiti ponajviše u Katoličkoj Crkvi. Papa Pio X. službeno ju je odobrio i preporučio svim katolicima. Pavao Wattson je nastojanje oko jedinstva shvaćao u predkoncilskom duhu. Tada se jedinstvo kršćana shvaćalo kao povratak svih odijeljenih kršćana u krilo Katoličke Crkve. Zato se molitvena osmina u početku širila samo među katolicima i anglikancima koji su bili skloni Rimu. Novi poticaj cjelokupnom ekumenskom gibanju i napose molitvi za jedinstvo svih kršćana dao je Drugi Vatikanski sabor (1962.-1965.), koji je iznio nova katolička načela suvremenog ekumenskog gibanja. Između ostalog posebno je naglašen duhovni ekumenizam, to jest obraćenje srca i svetost života te javna, zajednička, i svaka osobna molitva za jedinstvo. Molitva je od sada duša svega ekumenskog gibanja. Novi papinski dokumenti o ekumenizmu posebno preporučuju upravo održavanje molitvene osmine od 18. do 25. siječnja kao zajedničke molitve s drugim kršćanima i prilika za prijateljske susrete.

Sveta Agneza, rimska mučenica. U vrijeme progona cara Dioklecijana odbila je udati se za sina rimskog perfekta Sempronija, a kad se doznalo da je kršćanka, podvrgnuta je groznim poniženjima i mukama.

O načinu njezine muke te o čudesima koja su se pritom događala, postoje različite legende. Iako još djevojčica, do kraja je bila hrabra, tješila je sve koji su za njom žalili i bez straha poslala u smrt. Na kraju joj je jedan vojnik mačem odrubio glavu. Preminula je 21. siječnja oko 304. godine. Pokopana je pokraj Via Nomentana u Rimu. Prema predaji, osam dana nakon mučeničke smrti ukazala se svojim roditeljima u zlatnoj haljini, s janjetom u ruci, i utješila ih velikom slavom koju je zaslužila u nebu. Njezina sestra bila je sveta Emerencijana, također mučenica, kći Agnezine dadilje, kamenovana nekoliko dana nakon Agnezine smrti, jer su ju zlotvori zatekli kako moli na njezinu grobu. Ime svete Agneze ušlo je u prvu euharistijsku molitvu i litanije Svih svetih, a svojim djelima proslavili su ju najveći crkveni pisci, kao što su: sveti Ambrozije, sveti Jeronim i sveti Augustin.

U svojoj Raspravi o djevičanstvu sv. Ambrozije ovako slavi sv. Janju: "Rođendan je djevičin, nasljedujemo joj netaknutost; rođendan je mučeničin, žrtve prinismo! (...) Što li je mrska ta okrutnost koja ne pošteduje ni malahnu dob, a kako je velika moć vjere koja i u toj dobi nađe svjedočanstvo!" Prvi kršćanski rimski car Konstantin Veliki sagradio je na grobu svete Agneze veličanstvenu baziliku. Prema tradiciji, u njezinoj se bazilici na današnji dan blagoslove dva janjeta od čije se vune prave paliji za nadbiskupe iz cijelog svijeta. Palij je liturgijski znak, bijela vrpca, poput svojevrzne štole, istkana od čiste janjeće vune. Na vrpci se nalazi šest križeva, što ga nose nadbiskupi i metropoliti, a označava poseban vid zajedništva metropolita i Pape. Inače, umjetnici sv. Agnezu prikazuju sa simbolima mučeništva, mačem i plamenom, a njezin lik ponekad s dugom kosom ili odjevenu u dugu, najčešće bijelu, haljinu. Zaštitnica je ženske mladeži, djevojaka, zaručnika, tjelesne čistoće, nevinosti, janjadi, usjeva, vrtlara, žrtava silovanja i mnogih naselja, biskupija, župa i crkva diljem svijeta i hrvatskih krajeva.

čišćenje crkve	Ljubica Brusić / Milena D. Dombaj
otključavanje crkve	Traže se D O B R O V O L J C I !!!
čitači Nedjeljom	N. Bogović / L. Španjić / M. Franki
mežnjar	Vinko Gluvaković